

призовѣтъ на помошь сичкытъ враждебны па Испания околни народы, ако са научѣтъ за този планъ.

Освѣнъ туй, царьтъ щѣше скоро да са ожени и неумѣстно било бы да са върши въ времето на радоститъ и на награжденіята кърваво и истребително дѣло. Съгласихъ са слѣдователно че, освѣнъ наближающыя бракъ на Филиппа да не помѣнуватъ нищо друго въ царския съвѣтъ.

Царскыйтъ съвѣтъ бѣше единъ таинъ съвѣтъ който са събиравше въ палата, прѣдъ монарха, подъ прѣдсѣдателството на първиya министръ.

Само въ най-важны дѣла призоваваше са и великийтъ Инквизиторъ и духовникътъ на царя и нѣкой отъ любимцитъ, които управлявахъ волята на Монарха и му казвахъ да пріеме или да отхвърли прѣдложеніята на другытъ съвѣтници. А въ нѣкои обстоятелства, каквото бѣ настоящето, даваше са за видъ само и за честь право да присѫтствуватъ и участвовать въ съвѣщаніята и юношитъ отъ първите фамилии, които съ време щѣхъ да станѣтъ грандове на Испания и членове на върховния съвѣтъ на Кастилія.

Въ този денъ, графъ де Лерма — когото царьтъ, по случай на свадбата си и за награда на заслуги-тъ които еще не бѣше сторилъ, но които неизбѣжно щѣше да направи на Монархіята, нарече Герцогъ, — прѣдстави на царя сына си графа Уседа. Маркизъ де Миранда, началникъ на фамилията Зуника и прѣдсѣдателъ на Кастилеския съвѣтъ поиска и той тъзи честь за роднината си донъ Фернанда д'Алвайда едного отъ първите бароны на Валенція и племенникъ на донъ-Жуана д'Агвилара, управителя на войските на Нег. Величество въ Ирландія.

Момъкътъ съ обикновенната на възрастъта си сѣянливостъ, наведе, причервенъ, глава прѣдъ господаря и царя си и прѣдъ върховния съвѣтъ, съвѣтътъ и великолѣпіето на конто той отъ понапредъ си въобразаваше.

Отъ присѫтствуещитъ тамъ мнозина са прѣпираха помежду си за цвѣта на дрехытъ, които щѣхъ да облѣкѫтъ въ деня на пристигването на царицата.